

РЕШЕНИЕ

№ 1768

гр. Варна, 22.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 12 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Десислава Й. Йорданова

при участието на секретаря Станислава Ст. Стоянова
като разгледа докладваното от Десислава Й. Йорданова Гражданско дело № 20213110109010 по описа за 2021 година

Предмет на делото е иск с правно основание чл. 415 ал. 1 т. 1 от ГПК, вр. чл. 422 от ГПК, вр. чл. 410 ал. 1 т. 2 от КЗ

Образувано е по предявен от ***срещу *** иск за установяване в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищеца, сумата от 4189,73 лева, представляваща заплатен от застрахователя „*** по щета № ***стойност на ремонт, за поправяне на причинени на застрахованя при ищеца по Договор за застраховка „Каско” № ***/02.02.2020 г., лек автомобил марка „*** модел „***, имуществени вреди, вследствие на настъпило застрахователно събитие - на 06.02.2020 г. в гр. В*** върху паркирания лек автомобил марка „Д*** е паднал клон от дърво в размер на 4174,73 лв., както и ликвидационни разходи в размер от 15 лева, ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда – 22.06.2021 г., до окончателното погасяване на вземането, както и сумата от 401,52 лв.- представляваща мораторна лихва дължима за периода 07.06.2020 г. – 17.05.2021 г., за които суми е издадена Заповед № 1803/19.05.2021 г. по ч.гр.д. № 6983/2021 г. на РС Варна , на основание чл. 415 ал. 1 т. 1 от 2 ГПК, вр. чл. 422 от ГПК, вр. чл. 410 ал. 1 т. 2 от КЗ

Твърди се, че лек автомобил марка „***е застрахован при ищеца по застраховка „Каско“ действала към момента на настъпване на застрахователното събитие. Сочи се, че на 06.02.2020 г. в гр. *** върху паркирания лек автомобил марка „***“, модел ***е паднал клон от дърво вследствие което на автомобила са причинени имуществени вреди. Излага се, че за събитието е уведомена ГД „ПБЗН“, в резултат на което е изготвено писмо, в което са отразени настъпилото събитие и причинените щети. Твърди се, че на 06.02.2020 г. ищецът е

уведомен за събитието и е съставен опис на щетите № ***. Поддържа се, че за отстраняване на щетите по автомобила ищецът е заплатил на сервиз сумата от 4174,73 лева по банков път с преводно нареждане от 23.04.2020 г. Твърди се, че легитимирана да отговаря е о***, тъй като в нейна тежест е задължението да поддържа зелените площи в рамките на територията на общината. Изтъква се, че на ответника е изпратена покана за доброволно изпълнение за заплащане на дължимото обезщетение, но и към настоящия момент същото остава непогасено. Твърди се, че липсата на доброволно изпълнение от ответника е мотивирало ищеца да се снабди със заповед за изпълнение за процесното вземане, срещу която длъжника е подал възражение по чл. 414 от ГПК и в рамките на законоустановения срок е предявен иск относно вземането.

В законоустановения срок по чл. 131 ал. 1 от ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба, в който е застъпено становище за неоснователност на предявения иск. Оспорва се размерът на исковата претенция, като е изразено становище, че същата е в завишен размер, неотговарящ на действителната стойност на разходите необходими за отстраняване на процесните щети по автомобила. Оспорва се, че на процесната улица е имало дърво, паднало върху процесния автомобил. Направено е искане за отхвърляне на предявения иск. Претендира се присъждането на съдебно – деловодни разноски

Варненския районен съд, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните съгласно чл. 235, ал. 2 ГПК, намира следното:

Доказателствената тежест в процеса се разпределя съобразно правилото на чл. 154 ал. 1 от ГПК, като всяка страна в процеса носи тежестта да докаже положителните твърдения за факти, от които извлича благоприятни за себе си правни последици и на които основава исканията и възраженията си. В тежест на ищеца е да установи кумулативното наличие на следните предпоставки, а именно, че – 1) е страна по валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Каско“ с обект на застраховане лек автомобил марка „***2) настъпване в срока на застрахователно покритие на застрахователно събитие, представляващо покрит застрахователен риск – твърдяното ПТП, вследствие което са причинени имуществени вреди на автомобила; 3) вида и обема на вредите, 4) заплащане от ищеца на ремонта на процесния лек автомобил за поправяне на вредите от твърдяното събитие 5) механизма на събитието, т.е. че вредите са следствие на виновното и противоправно поведение на лица, на които отговорният по чл. 49 от ЗЗД (ответника) е възложил работа; 6) вредите са причинени при или по повод възложената от ответника дейност, 7) изпадането в забава на ответника и 8) размера на претенцията си. В тежест на ответника е да докаже направените правоизключващи и правонамаляващи възражения.

От представеното по делото копие от застрахователна полица № *** се установява, че процесният автомобил „***“ е бил застрахован при ищеца по договор за имуществена застраховка „Каско на МПС“ с клауза „Пълно каско“ със срок на застрахователно покритие от 03.02.2020 г.-02.02.2021 г., тоест и към датата на настъпване на процесния инцидент – 06.02.2020 г. Съгласно ОУ към договора в покритието на същия се включват вреди нанесени на МПС в паркирано състояние

Във връзка с процесното произшествие е представено искане за оценка на вреди по

МПС, по което е образувана преписка за щета 210628242/06.02.2020 г.

По делото са представени доказателства за заплащане от ищеца на „***сервиза който съобразно представения приемно-предавателен протокол е извършил ремонт на автомобила на сумата от 4174,73 лв. по щета ***/2020 на МПС с рег. номер B8593CA.

Фактът на настъпването на процесния инцидент, обстоятелствата, при които е настъпил, и причинените на автомобила вреди се установяват от събираните по делото доказателства вкл. заключение на съдебно-автотехническа експертиза /САТЕ/ и свидетелски показания.

Представеното удостоверение, издадено от *** Главна Дирекция „*** видно от което на 06.02.2020 г. в 06.13 ч. в първа РСПБЗН-Варна е получено съобщение за паднало дърво върху лек автомобил „***на адрес: ул. „***, гр. Варна, като служители на Първа РСПБЗН са посетили адреса и са ликвидирани произшествието, като вследствие на произшествието са били нанесени материални щети по лекия автомобил.

По делото е разпитан като свидетел И.Н. – собственик на процесния автомобил, от чийто показания се установява, че на 06.02.2020 г. заварил паркирания си на ул. „***автомобил с увреждания от удар от паднал клон от дърво, като падналият клон би вече отстранен от автомобила и бил до него. Сочи, че е имало щети по колата – целият таван бил огънат, задните малки прозорци били супени, задните колонки били изкривени. Сочи, че подал сигнал на тел. 112, но не било реагирано, тъй като поради предходен сигнал мястото вече било посетено от екип на пожарната и падналите върху автомобила клони били отстранени. Разказва, че предната вечер паркирал автомобила на това място, където го паркира и обичайно. Излага, че през нощта преди завари автомобила в описаното състояние е имало силен вятър и буря. Сочи, че дървото, чийто клон е паднал върху автомобила се намира вътре в ограден имот, непосредствено до оградата.

Описания от свидетеля механизъм на настъпване на произшествието се потвърждава и от приетата по делото без възражения от страните САТЕ, на която съдът намира, че следва да даде вяра, тъй като е компетентно изготвена. Експертът счита, че реалният и възможен механизъм на настъпване на застрахователното събитие е контакт между превозното средство и предмет, при който превозното средство е в покой, а предмета е с цилиндрична форма и голяма маса, движещ се в посока към земната повърхност непосредствено върху автомобила, като обичайно типа увреждания върху процесния автомобил се получават при падане на голям клон или ствол на дърво върху превозно средство.

Вещото лице е уточнило, съобразно приетия по делото и неоспорен от ответника опис-заключение, че при процесното ПТП са били увредени десният панел, стъкло в десния панел. Тавана на купето, вратата на багажника, рамка на стъкло на предния десен панел, основата на задния десен панел, средната задна среда на тавана и външната задна греда на тавана.

От експертното заключение се установява, че описаните щети са в причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП. Експертът е констатирал, че средната пазарната стойност на вредите по автомобил „****към датата на ПТП са в размер на 5126,47 лв.

При така изложеното, неоснователни са възраженията на ответника за недоказаност на механизма на настъпване на вредите. От приетите по делото доказателства безспорно се установява, че на процесния автомобил са нанесени щети вследствие на падане на дебел клон или дърво т.е. налице е причинно-следствената връзка между ПТП и констатираните вреди. Фактът на падането на дървото се установява от представеното удостоверение от Първа РСПБЗН, което представлява официален документи по чл.179 ГПК, издаден в кръга на службата на издаващото лице на осн. чл.18 и сл. ЗМВР и се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила, с оглед на която съдът следва да приеме, че служителите на ПБЗН са посетили местопроизшествие и на мястото е имало паднало дърво, увредило процесния автомобил.

Въпреки, че се установява, че на процесния автомобил са нанесени вреди вследствие на падане на дърво върху него, настоящият състав намира, че не се установява, дървото да се е намирало на площ стопанисвана от общината, поради което да е налице основание за ангажиране отговорността на последната.

Съгласно чл. 61, ал. 4 ЗУТ, озеленените площи по ал. 2 – собственост на държавата и общините, са публична собственост. В ал. 2 са изброени паркове, градини и улично озеленяване, като част от озеленените площи за широко обществено ползване, а съгласно чл. 2, ал. 1, т. 1 ЗОС, общинска собственост са имотите и вещите, определени със закон. Съгласно параграф 7, ал. 1, т. 4 ПЗР ЗМСМА, зелените площи за обществено ползване са собственост на Общината.

В конкретния случай от събраните доказателства и в частност от свидетелските показания се установява, че дървото, паднало върху лекия автомобил се е намирало вътре в ограден двор, а не на улицата. Съдът дава вяра на показанията на свидетеля отчитайки, че същите се отличават с достоверност към момента на депозирането им, както и че от тях се установяват негативни са ангажиралата свидетеля показания страна.

Поддръжката на растителността намираща се в заграден двор на къща е задължението на собственика на съответния недвижим имот, а не на общината. В този смисъл е правния принцип, че всеки отговаря за вредите причинени от собствената му вещ, както и изричната подзаконова уредба в НАРЕДБА на ОбС Варна за изграждане, стопанисване, контрол и опазване на зелената система на територията на Община Варна, съгл. чл. 45 от която всички собственици са длъжни да следят за наличие в имотите си на болни и изсъхнали дървета, представляващи опасност за имуществото, здравето и живота на гражданите и са длъжни да ги премахват своевременно и за своя сметка. По делото не са събрани доказателства дали дървото причинило щетите по автомобила е било болно и изсъхнало, който въпрос с оглед изводите, че то не се е намирало на територия стопанисвана от ответника се явява ирелевантен за настоящия спор. Дали са налице всички предпоставки за ангажиране отговорността на собственика на имота, в който дървото е разположено би било предмет на изследване в производство, в което се разглежда иск срещу съответното лице.

Показанията на свидетеля се подкрепят и от служебно извършена справка в публичния регистър от данни в [google.com/maps](https://www.google.com/maps), в който се съдържа заснемане на

[illegible]

Доказването е процес по установяване на истината относно фактите, релевантни за спорното право и предопределя правните изводи на съда. Когато доказването има за предмет факти, за които доказващият носи доказателствената тежест, то е главно. В случая е указано на ищеца, че в негова тежест е да установи, че вредите са вследствие от виновно и противоправно поведение на лица, на които отговорния по чл. 49 ЗЗД работодател /ответника/ е възложил работа. Главното доказване трябва винаги да е пълно, т. е. да създава сигурно убеждение у съда в истинността или неистинността на съответното твърдение. Пълното доказване е онова, което води до несъмненост в извода за осъществяването или не на даден релевантен за спора факт или обстоятелство. Пълно доказване се изисква при главното и обратно доказване, за да постигнат своята цел, докато за насрещното доказване, какво следва да проведе ответника в настоящото производство е достатъчно и само непълно доказване – при което се създава вероятност в съществуването или не на дадени факти и обстоятелства.

При така събраните доказателства, направеното от ответника възражение за липса на дърво на улицата и съобразно правилата за разпределение на доказателствената тежест, съдът намира, че ищецът не е установил при условията на пълно и главно доказване, че дървото причинило вредите на процесния автомобил на 06.02.2021 г. се намира на територия, която се стопанисва от общината, поради която последната носи отговорност за неизвършване на необходимите дейности по поддържане и/или обезопасяване на растителността, така че тя не създава опасност на човешкото здраве или имущество.

С оглед на изложените съображения настоящият състав приема, че предявеният иск по чл. 410 КЗ е неоснователен и следва да бъде изцяло отхвърлен. Доколкото главния иск се явява неоснователен, на отхвърляне подлежи и акцесорния иск по чл. 86 ЗЗД.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника направените от последния съдебни разноски в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от**** със седалище и адрес на управление: гр. С***68 срещу *** представлявана то кмета на общината, адрес: гр. В*** искове за признаване за

установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищеца, сумата от 4189,73 лева, представляваща заплатен от застрахователя *** по щета № ***стойност на ремонт, за поправяне на причинени на застрахованя при ищеца по Договор за застраховка „Каско” № ****/02.02.2020 г., лек автомобил марка „*** модел „****“ с рег. №*** имуществени вреди, вследствие на настъпило застрахователно събитие - на 06.02.2020 г. в гр. ***върху паркирания лек автомобил марка „*** е паднал клон от дърво в размер на 4174,73 лв., както и ликвидационни разходи в размер от 15 лева, ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда – 22.06.2021 г., до окончателното погасяване на вземането,, както и сумата от 401,52 лв.- представляваща мораторна лихва дължима за периода 07.06.2020 г. – 17.05.2021 г., за които суми е издадена Заповед № 1803/19.05.2021 г. по ч.гр.д. № 6983/2021 г. на РС Варна , на основание чл. 415 ал. 1 т. 1 от 2 ГПК, вр. чл. 422 от ГПК, вр. чл. 410 ал. 1 т. 2 от КЗ

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.3 ГПК, „**** със седалище и адрес на управление: гр***да заплати на *** представлявана то кмета на общината, адрес: гр.*** сумата от **100,00 лв./сто лева/** - съдебни разноси за юрисконсултско възнаграждение в настоящото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд- Варна в двуседмичен срок от връчване на препис от него на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____